

I. Disposicions generals

CAP DE L'ESTAT

22437 LLEI 53/2007, de 28 de desembre, sobre el Control del Comerç Exterior de Material de Defensa i de Doble Ús. («BOE» 312, de 29-12-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegen i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

Espanya, país plenament compromés en l'impuls d'un Tractat Internacional sobre el Comerç d'Armes, i que ha donat suport decididament en Nacions Unides a la proposta per a elaborar el dit tractat, ha decidit adequar la seua legislació sobre comerç exterior de material de defensa i de productes i tecnologies de doble ús. La creixent complexitat del comerç internacional de material de defensa i de productes i tecnologies de doble ús fa necessari que els poders públics emprenguen una decidida acció per a donar resposta eficaç als diferents aspectes d'esta problemàtica i als variats compromisos que assumix Espanya en este àmbit.

Des de la perspectiva de la seguretat nacional i internacional, es tracta d'impedir el tràfic il·lícit i la proliferació d'armaments i tecnologies sensibles a favor d'estats o actors no estatals susceptibles d'actuar contra la pau i la seguretat o d'involucrar-se en activitats terroristes. D'altra banda, es busca respondre a una significativa demanda política i social de control del comerç de material de defensa i productes i tecnologies de doble ús. Tot això sense perjudic de les legítimes exigències del comerç legal d'armes, element íntimament vinculat a la defensa nacional i a les legítimes activitats de manteniment de la llei i la lluita dels governs contra el delictes.

D'altra banda, la proliferació i les exportacions sense control de les armes convencionals tenen un enorme cost humà. Un alarmant nombre de persones moren cada dia per l'ús de les armes convencionals. Espanya té el deure d'assegurar que les seues exportacions són coherents amb els compromisos vigents de conformitat amb el dret internacional i de manera que es garantisca que les dites exportacions no fomenten la violació dels drets humans, no aviven els conflictes armats ni contribuïsquen de manera significativa a la pobresa. El Govern espanyol ha de mantindre també en la seua acció exterior, sobretot en el si de la Unió Europea, una posició activa a favor de la regulació internacional del comerç d'armes.

El comerç d'armes està cada vegada més globalitzat, els muntatges finals a partir de components produïts en altres països, la deslocalització de producció final, l'aparició de països exportadors no tradicionals subjectes a menys controls, l'arribada a països on no es respecten els drets humans i sotmesos a embargaments d'armes per part de la Unió Europea i de Nacions Unides, fan necessari un esforç de la comunitat internacional per a aconseguir un control efectiu del comerç d'armes que s'adapte a la nova realitat i l'establiment de normes de dret internacional.

Per tot això, és convenient i oportú revisar i reforçar les disposicions legals aplicables a estes qüestions. L'Acord del Congrés dels Diputats, amb data 13 de desembre de 2005, insta el Govern a presentar, en el termini d'un any, un projecte de llei sobre el comerç d'armes, orientat a assegurar el control de les transferències espanyoles de material militar, policial i de seguretat, així com de productes i tecnologies de doble ús a altres països, i a garantir la transparència en la informació oficial que s'oferix sobre les dites transferències.

La Llei Orgànica 12/1995, de 12 de desembre, de Repressió del Contraban, definix el que s'ha de considerar material de defensa i de doble ús i preveu que el Govern approve les Relacions de Material de Defensa i de Doble Ús, i la Llei Orgànica 3/1992, de 30 d'abril, per la qual s'establixen supòsits de contraban en matèria d'exportació de material de defensa i material de doble ús indica els requisits, les condicions i els procediments a què se subjectaran les autoritzacions.

La legislació nacional que desplega la normativa anterior és el Reial Decret 1782/2004, de 30 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de Control del Comerç Exterior de Material de Defensa, d'un altre Material i de Productes i Tecnologies de Doble Ús. El control de les exportacions/expedicions de productes i tecnologies de doble ús ha sigut regulat en l'àmbit de la Unió Europea per mitjà del Reglament (CE) núm. 1334/2000, del Consell, de 22 de juny de 2000, pel qual s'establix un règim comunitari de control de les exportacions de productes i tecnologies de doble ús, obligatori en tots els seus elements i directament aplicable en cada estat membre.

II

Les obligacions derivades del Tractat sobre la No-proliferació de les Armes Nuclears, la Convenció de 13 de gener de 1993, sobre la Prohibició del Desenrotllament, la Producció, l'Emmagatzemament i l'Ús d'Armes Químiques i sobre la seua Destrucció, i de la Convenció de 10 d'abril de 1972 sobre la Prohibició de Desenrotllament, Producció i Emmagatzemament de les Armes Bacteriològiques (Biològiques) i Toxíniques i sobre la seua Destrucció obliga a establir mesures de control sobre les transferències dels productes nuclears, dels agents químics, dels agents biològics i toxines i dels equips i tecnologies connexos. El que s'ha inclòs en esta llei s'entén sense

perjuí del que s'ha indicat en la convenció sobre prohibicions o restriccions de l'ús de certes armes convencionals que puguen considerar-se excessivament nocives o d'efectes indiscriminats, la Convenció sobre la Prohibició de l'Ús, Emmagatzemament, Producció i Transferència de Mines Antipersonal i sobre la seua Destrucció, de 18 de setembre de 1997, i la Llei 33/1998, de 5 d'octubre, de Prohibició Total de Mines Antipersonal i Armes d'Efecte Semblant.

D'altra banda, la Resolució 1540 del Consell de Seguretat de Nacions Unides, dirigida a impedir la proliferació d'armes de destrucció massiva i, en particular, impedir i contrarestar l'adquisició i l'ús per terroristes d'estes armes; la Resolució 55/255 de l'Assemblea General de Nacions Unides, per la qual s'aprova el Protocol contra la Fabricació i el Tràfic Il·líctics d'Armes de Foc, les seues Peces i Components i Municions, que complementa la Convenció de les Nacions Unides contra la Delinqüència Organitzada Transnacional; el Programa d'Acció de Nacions Unides per a prevenir, combatre i eliminar el tràfic il·líctic d'armes xicotetes i lleugeres en tots els seus aspectes i l'instrument sobre marcatge i traçat d'armes, així com la Posició Comuna del Consell, 2003/468/PESC, de 23 de juny de 2003, sobre el control del correatge d'armes, i el control de l'assistència tècnica en relació amb determinats usos finals militars a què es referix l'acció comuna del Consell, de 22 de juny de 2000, fan necessari el control de les transferències de materials, productes i tecnologies relacionats realitzades en el territori espanyol.

És necessari mencionar també la regulació comunitària del comerç de determinats productes que poden utilitzar-se per a aplicar la pena de mort o infligir tortura o altres tractes o penes cruels, inhumans o degradants, establida en el Reglament (CE) núm. 1236/2005, del Consell, de 27 de juny de 2005. Esta normativa ha tingut la seua adequada plasmació en la Resolució de 20 de juliol de 2006, de la Secretaria d'Estat de Turisme i Comerç.

Entre altres compromisos internacionals contrets per Espanya, es troben els derivats de la participació espanyola en una sèrie de fòrums internacionals de no-proliferaçió, com ara l'Acord de Wassenaar, el Règim de Control de Tecnologia de Missils, el Grup de Subministradors Nuclears, el Comitè Zangger i el Grup Austràlia. En estos s'elaboren les llistes de material militar i de productes i tecnologies de doble ús per a ser sotmesos a control de l'exportació, que inclouen vectors d'armes de destrucció massiva, productes i tecnologies nuclears, químics i biològics, així com els relatius a armes convencionals.

L'aprovació dels cossos legislatius abans mencionats, els compromisos internacionals i l'esmentat acord del Ple del Congrés dels Diputats, de 13 de desembre de 2005, a més de la contínua evolució de les directrius i les llistes de control en els distints fòrums internacionals de no-proliferaçió, fan necessària l'actualització de la legislació nacional. Per tot això, la llei té com a objectiu actualitzar la regulació de les transferències del comerç exterior de material de defensa, d'un altre material i de productes i tecnologies de doble ús, i completar i desenrotllar les del marc establert per la normativa comunitària.

III

L'article 296 del Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea permet als estats membres adoptar les mesures que consideren necessàries per a la protecció dels interessos essencials de la seua seguretat i que es referisquen a la producció o al comerç d'armes, municions i material de guerra.

Les principals aportacions d'esta llei s'exposen en els paràgrafs següents.

La legislació espanyola en esta matèria passa a estar constituïda per una norma amb rang de llei, per la qual

cosa es disposa d'un instrument que farà que els controls s'exercisquen amb més eficàcia.

La llei recull els huit criteris del Codi de Conducta de la Unió Europea en matèria d'exportació d'armes, entre estos el criteri segon referit al respecte dels drets humans, així com els adoptats per l'OSCE en el Document sobre Armes Xicotetes i Lleugeres de 24 de novembre de 2000.

Esta norma suposa un avanç significatiu en una sèrie d'iniciatives internacionals relacionades amb el comerç d'armes i la proliferació, en particular el reforçament del Codi de Conducta de la Unió Europea en matèria d'exportació d'armes, de 8 de juny de 1998, i la negociació i elaboració d'un Tractat Internacional sobre el Comerç d'Armes. Estes iniciatives han comptat amb el suport decisiu d'Espanya i la Unió Europea, figurant Espanya com a copatrocinadora del Tractat Internacional en la 61 Assemblea General de Nacions Unides. Per tant, és necessari que la llei permeta l'agilitat suficient perquè les mesures de desplegament d'esta puguen evolucionar d'acord amb estos compromisos internacionals. A este efecte, la llei facilita els instruments per a la coordinació adequada amb les institucions europees i fòrums internacionals, l'harmonització de sistemes legals i l'intercanvi d'informació, així com la cooperació internacional i l'assistència tècnica a tercers països.

Per primera vegada, s'inclou en una norma el compromís del Govern que consistix a presentar al Parlament una informació completa i detallada sobre les exportacions d'estos productes, amb una remissió semestral de les estadístiques i una compareixença anual davant del Congrés dels Diputats. Entre altres dades, el Govern proporcionarà informació anual al Parlament referida a l'ús final del producte exportat i a la naturalesa de l'usuari final.

Quant a la importació/introducció, es manté el control de les substàncies químiques de les llistes 1, 2 i 3 de la Convenció de 13 de gener de 1993 sobre la Prohibició del Desenrotllament, la Producció, l'Emmagatzemament i l'Ús d'Armes Químiques i sobre la seua Destrucció, així com la col·laboració amb altres països, que inclouen l'emissió de certificats en compliment de compromisos internacionals.

D'altra banda, i per a donar l'adequat compliment a l'esmentada Resolució 55/255, de les Nacions Unides, s'amplia el control a totes les armes de foc, les seues peces, els seus components i municions, sense perjuí del que establí el Reial Decret 137/1993, de 29 de gener, pel qual s'aprova el Reglament d'Armes i el Reial Decret 230/1998, de 16 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament d'Explosius.

És necessari recordar que pel que fa al sistema punitiu i sancionador, a més del que ha establert el vigent Codi Penal, Llei Orgànica 10/1995, de 23 de novembre, quant al tràfic d'armes, s'aplica la Llei Orgànica 12/1995, de 12 de desembre, de Repressió del Contraban, la qual preveu com a delictes o infracció administrativa l'exportació sense autorització, o havent-la obtinguda fraudulentament, de material de defensa o de doble ús.

Es mantenen la Junta Interministerial Reguladora del Comerç Exterior de Material de Defensa i de Doble Ús (JIMDDU), creada pel Reial Decret 824/1993, de 28 de maig, i el Registre Especial d'Operadors de Comerç Exterior de Material de Defensa i de Doble Ús, creat pel Reial Decret 1782/2004, de 30 de juliol. La llei ha sigut informada favorablement per la JIMDDU en la seua reunió del 2 de març de 2006.

Així mateix, s'incorpora a la present llei, i per raons d'urgència, una disposició addicional que modifica l'apartat 4 de l'article 29 de la Llei 17/2001, de 17 de desembre, de Marques, el text actual de la qual ha sigut considerat per la Comissió de les Comunitats Europees en un dictamen motivat número 2002/4972, rebut el 25 de juliol de 2006 per la Representació Permanent d'Espanya davant de la Unió Europea, i reiterat posteriorment,

incompatible amb l'article 49 del Tractat de la Comunitat Europea, per entendre que supedita l'exercici efectiu dels drets que conferixen les marques registrades a Espanya a l'obligació de domiciliació o d'elecció de domicili en territori espanyol pels titulars d'estes.

La present llei es dicta a l'empara de la competència de l'Estat en matèria de comerç exterior i defensa (article 149.1.10a i 4a de la Constitució Espanyola) i en matèria de propietat industrial pel que fa a la modificació de la Llei de Marques (article 149.1.9a de la Constitució Espanyola).

Esta llei consta de dèssset articles distribuïts en tres capítols. El capítol I conté tres articles referents a les disposicions generals, el capítol II conté el règim de les autoritzacions al llarg de tres seccions i onze articles, i el capítol III conté les mesures de control i transparència desplegades en tres articles.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte i finalitat de la llei.*

1. La present llei té com a finalitat contribuir a una millor regulació del comerç exterior de material de defensa, d'un altre material i de productes i tecnologies de doble ús, evitar la seua desviació al mercat il·lícit, i combatre la seua proliferació, al mateix temps que s'acomplixen els compromisos internacionals contrets per Espanya respecte d'això i es garantixen els interessos generals de la defensa nacional i de la política exterior de l'Estat.

2. Amb estos fins, el procediment de control regula les transferències de material de defensa, d'un altre material i de productes i tecnologies de doble ús, incloent-hi les efectuades en les zones i depòsits francs i la vinculació al règim de depòsit duaner, així com el correatge, els acords de producció sota llicència i l'assistència tècnica.

Article 2. *Subjectes obligats.*

Les disposicions de la present llei són aplicables a qualsevol persona física o jurídica que, de manera habitual o ocasional, realitze en territori espanyol les activitats descrites en esta, en relació amb les transferències dels materials, productes o tecnologies sotmesos a control.

Article 3. *Definicions.*

A l'efecte d'esta llei, s'aplicaran les definicions incloses en les esmentades Llei Orgànica 12/1995, de 12 de desembre, de Repressió del Contraban, el Reglament (CE) núm. 1334/2000, del Consell, de 22 de juny de 2000, pel qual s'estableix un règim comunitari de control de les exportacions de productes i tecnologies de doble ús, la Posició Comuna del Consell, 2003/468/PESC, de 23 de juny de 2003, sobre el control del correatge d'armes, i l'acció comuna del Consell de 22 de juny de 2000, sobre el control de l'assistència tècnica en relació amb determinats usos finals militars, o disposicions que les substituïsquen. D'altra banda, compromisos internacionals contrets per Espanya obliguen a sotmetre a control l'anomenat altre material, concretament, certes armes de foc a què es refereix la resolució aprovada per l'Assemblea General de les Nacions Unides 55/255, el Protocol contra la Fabricació i el Tràfic Il·lícits d'Armes de Foc, les seues peces i components i municions, que complementa la Convenció de les Nacions Unides contra la Delinqüència Organitzada Transnacional, o als quals els siguen aplicables les condicions establides en l'article 8. Estes definicions es reproduïxen a continuació.

1. «Àrees exemptes»: les zones i depòsits francs i els depòsits duaners definits en els articles 166 i 98, apartat 2, del Reglament (CEE) número 2913/92, del Consell, de 12 d'octubre de 1992, pel qual s'aprova el Codi Duaner Comunitari.

2. «Assistència tècnica»: qualsevol suport tècnic relacionat amb la reparació, desenrotllament, fabricació, muntatge, assaig, manteniment o qualsevol altre servei tècnic; l'assistència tècnica podrà adoptar la forma d'instrucció, formació, transmissió de coneixements pràctics o de serveis de consulta. L'«assistència tècnica» inclourà les formes orals d'assistència.

3. «Correatge»: activitats de persones i entitats:

a) Que negocien o concerten transaccions que poden implicar la transferència d'articles que figuren en la llista comuna de la UE d'equip militar d'un tercer país a qualsevol altre tercer país; o

b) que compren, venguen o concerten la transferència dels dits articles que estiguen en la seua propietat, d'un tercer país a qualsevol altre tercer país.

4. «Declaració d'exportació»: l'acte pel qual una persona manifeste, en la forma i amb les modalitats establides, la seua voluntat d'incloure un producte de doble ús en el règim duaner d'exportació.

5. «Exportador»: tota persona física o jurídica per compte de la qual s'efectue la declaració d'exportació, és a dir, la persona que, en el moment en què s'accepte la declaració, tinga el contracte amb el destinatari d'un tercer país i estiga facultada per a decidir l'expedició del producte fora del territori duaner de la Comunitat. En cas que no s'haja subscrit contracte d'exportació o que la persona en poder de la qual estiga el contracte no actue en nom propi, la facultat d'expedir el producte fora del territori de la Comunitat serà resolutòria.

Per «exportador» s'entendrà, així mateix, la persona física o jurídica que decidisca transmetre suports lògics (programari) o tecnologia per mitjans electrònics, fax o telèfon a una destinació situada fora de la Comunitat.

Quan, d'acord amb el contracte que regisca l'exportació, l'exercici d'un dret de disposició sobre els productes de doble ús corresponga a una persona establida fora de la Comunitat, es considerarà exportadora la part contractant establida a la Comunitat.

6. «Expedició»: l'eixida de mercaderies amb destinació a la Comunitat Europea, tant si són originàries de la Comunitat Europea com aquelles altres que, sent originàries d'un tercer país, hagen sigut despatxades a lliure pràctica en el territori comunitari.

7. «Exportació»:

i) un règim d'exportació de conformitat amb l'article 161 del codi duaner comunitari,

ii) una reexportació de conformitat amb l'article 182 del dit codi, i

iii) transmissió de suports lògics (programari) o tecnologia per mitjans electrònics, fax o telèfon a una destinació situada fora de la Comunitat; això s'aplicarà a la transmissió oral de la tecnologia únicament quan un document continga la part corresponent que es llig o es descriu per telèfon, de manera que, en substància, s'aconsegueisca el mateix resultat.

8. «Importació»: l'entrada de mercaderies no comunitàries en el territori espanyol comprés en el territori duaner de la Unió Europea, així com l'entrada de mercaderies, siga quina siga la seua procedència, en l'àmbit territorial de Ceuta i Melilla. S'assimila a la importació l'entrada de mercaderies des de les àrees exemptes.

9. «Introducció»: l'entrada a la Península, Illes Balears i Illes Canàries de mercaderies originàries de la Comunitat o que, sent originàries d'un tercer país, hagen

sigut prèviament despatxades a lliure pràctica en el territori duaner comunitari.

10. «Material de defensa»: l'armament i tots els productes i tecnologies dissenyats especialment o modificats per a ús militar com a instrument de força, informació o protecció en conflictes armats, així com els destinats al desenrotllament, la producció o la utilització d'aquells i que es troben inclosos en les normes de desplegament reglamentari que el Govern approve.

11. «Operador»: tota persona física o jurídica per compte de la qual s'efectue la declaració de transferència, és a dir, la persona que en el moment en què s'accepte la declaració, tinga el contracte amb el destinatari estranger i estiga facultada per a decidir sobre la transferència del producte. En cas que no s'haja subscrit contracte de transferència o que la persona en el poder de la qual estiga el contracte no actue en nom propi, la facultat de transferir el producte serà resolutòria. Per «operador» s'entendrà, així mateix, la persona física o jurídica que decidisca transmetre suports lògics (programari) o tecnologia per mitjans electrònics, fax o telèfon a una destinació situada fora de la Comunitat. Quan, d'acord amb el contracte que regisca l'exportació, l'exercici d'un dret de disposició sobre els productes de doble ús corresponga a una persona establida fora de la Comunitat, es considerarà exportadora la part contractant establida en la Comunitat.

12. «Altres material»: el material policial i de seguretat, no inclòs en la relació de material de defensa, el control de les transferències del qual estiga obligat pels compromisos internacionals contrets per Espanya o als quals els siguin aplicables les condicions establides en l'article 8.

13. «Productes de doble ús»: els productes, incloent-hi el suport lògic (programari) i la tecnologia, que puguen destinar-se a usos tant civils com militars i que inclouen tots els productes que puguen ser utilitzats tant per a usos no explosius com per a ajudar a la fabricació d'armes nuclears o altres dispositius nuclears explosius.

14. «Transferències»: les operacions d'«exportació», «expedició», «importació», «introducció» (incloent-hi les eixides i entrades en àrees exemptes), el «corretatge» i l'«assistència tècnica». Les transferències inclouen les operacions referides a donacions, cessions i lísing.

15. «Transferències intracomunitàries»: l'«expedició» i la «introducció».

16. «Producció sota llicència»: els acords de producció sota llicència, acords de fabricació sota llicència, acords de coproducció són els processos per mitjà dels quals una empresa d'un país autoritza una empresa d'un altre país a fabricar els seus productes a l'estranger; solen incloure la transferència de components, tecnologia i tècniques de producció.

CAPÍTOL II

Règim d'autorització

SECCIÓ 1a

Article 4. Exigència d'autorització.

1. Les transferències de material de defensa, d'un altre material i de productes i tecnologies de doble ús previstes en l'article 1 es realitzaran amb l'autorització administrativa prèvia.

2. Les sol·licituds d'autorització hauran d'anar acompanyades dels documents de control, amb la necessària inclusió de clàusules de no-reexportació, que es determinen reglamentàriament, de manera que quede suficientment garantit que la destinació i l'ús final dels materials, productes i tecnologies s'atinguen als límits de la corresponent autorització. Així mateix, les sol·licituds d'autorització

inclouran informació sobre els països de trànsit i mètodes de transport utilitzats. Esta informació s'ampliarà en les operacions de corretatge al finançament utilitzat.

3. Per a cada autorització s'haurà de valorar la conveniència d'establir mecanismes de verificació, seguiment i col·laboració entre governs.

Article 5. Exempció d'autorització.

No serà necessària autorització administrativa de transferència per al material de defensa, per a l'altre material o per als productes i tecnologies de doble ús que acompanyen o hagen d'utilitzar les Forces Armades o Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat espanyol en les maniobres o missions que realitzen a l'estranger amb motiu d'operacions humanitàries, de suport a la pau o d'altres compromisos internacionals, així com el que acompanye o hagen d'utilitzar els exèrcits d'altres països en maniobres combinades o conjuntes amb les Forces Armades espanyoles en territori nacional, incloent-hi la cessió temporal, dins de les operacions anteriorment mencionades, dels materials, productes o tecnologies anteriorment mencionats i la utilització del material fungible. En estos casos, si es decidix efectuar la venda o donació dels dits materials, productes o tecnologies quan ja es troben fora del territori del país exportador/expedidor, haurà de sol·licitar-se la corresponent autorització administrativa de transferència, i es podrà efectuar l'entrega dels materials des del lloc o en el lloc on estiguen situats.

Article 6. Resolució.

Correspondrà al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç resoldre sobre les sol·licituds d'autorització que regula esta llei, excepte les corresponents als materials, productes o tecnologies introduïts en zones i depòsits francs, així com de vinculació dels dits materials, productes o tecnologies als règims duaners de depòsit, de perfeccionament actiu, de perfeccionament passiu, d'importació temporal, de transformació i de transferències temporals intracomunitàries en estos, que correspondran al Ministeri d'Economia i Hisenda.

Article 7. Terminis i efectes de la resolució.

1. El termini màxim per a resoldre i notificar la resolució expressa per a les sol·licituds d'autorització d'esta llei serà de sis mesos. Transcorregut el termini anterior sense que l'òrgan competent haja notificat la resolució expressa, els sol·licitants podran considerar desestimades les sol·licituds corresponents.

2. En tot el que no preveu esta llei i les disposicions reglamentàries de desplegament d'esta, el procediment per a la concessió de les autoritzacions es regirà pel que estableixen la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú i les seues normes reguladores de desplegament.

Article 8. Denegació de les sol·licituds d'autorització i suspensió i revocació de les autoritzacions.

1. Les sol·licituds d'autorització seran denegades i les autoritzacions, a les quals es referix l'article 4, suspeses o revocades, en els supòsits següents:

a) Quan hi haja indicis racionals que el material de defensa, l'altre material o els productes i tecnologies de doble ús puguen ser emprats en accions que pertorben la pau, l'estabilitat o la seguretat en un àmbit mundial o regional, puguen exacerbar tensions o conflictes latents, puguen ser utilitzats de manera contrària al respecte degut i la dignitat inherent al ser humà, amb fins de

repressió interna o en situacions de violació de drets humans, tinguin com a destinació països amb evidència de desviacions de materials transferits o puguen vulnerar els compromisos internacionals contrets per Espanya. Per a determinar l'existència d'estos indicis racionals es tindran en compte els informes sobre transferències de material de defensa i destinació final d'estes operacions que siguen emesos per organismes internacionals en què participe Espanya, els informes dels òrgans de drets humans i altres organismes de Nacions Unides, la informació facilitada per organitzacions i centres d'investigació de reconegut prestigi en l'àmbit del desenrotllament, el desarmament i els drets humans, així com les millors pràctiques més actualitzades descrites en la Guia de l'Usuari del Codi de Conducta de la Unió Europea en matèria d'exportació d'armes.

b) Quan es contravinguen els interessos generals de la defensa nacional i de la política exterior de l'Estat.

c) Quan vulneren les directrius acordades en el si de la Unió Europea, en particular, els criteris del Codi de Conducta, de 8 de juny de 1998, en matèria d'exportació d'armes, i els criteris adoptats per l'OSCE en el Document sobre Armes Xicotetes i Lleugeres, de 24 de novembre de 2000, i altres disposicions internacionals rellevants de les quals Espanya siga signatària. Per a l'aplicació dels criteris del Codi de Conducta caldrà ajustar-se a les millors pràctiques més actualitzades descrites en la Guia de l'Usuari.

d) Quan es contravinguen les limitacions que es deriven del dret internacional, com la necessitat de respectar els embargaments decretats per Nacions Unides i la Unió Europea, entre d'altres.

2. En tot cas, les mencionades autoritzacions hauran de ser revocades si s'incomplixen les condicions a què estiguen subordinades i que van motivar la seua concessió o quan hi haja hagut omissió o falsejament de dades per part del sol·licitant.

3. La revocació o suspensió de les autoritzacions requerirà la tramitació de l'oportú expedient administratiu, en el qual es donarà audiència a l'interessat i que s'ajustarà al que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú i les normes de rang inferior que la despleguen en esta matèria.

Article 9. *Recursos administratius.*

Les resolucions que es dicten a l'empara d'esta llei podran ser objecte de recurs d'alçada d'acord amb l'article 114 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú i les seues normes reguladores de desplegament.

Article 10. *Règim sancionador.*

Les infraccions a la present llei que siguen constitutives de delictes, falta o infracció administrativa es regiran, si és el cas, pel que estableixen tant el Codi Penal com la legislació especial de repressió del contraban.

Article 11. *Trànsits.*

1. L'Administració General de l'Estat podrà procedir a la immediata retenció del material de defensa, de l'altre material i dels productes i les tecnologies de doble ús en trànsit a través del territori, o de l'espai marítim o aeri subjectes a la sobirania espanyola, quan es donen els supòsits previstos en l'article 8 d'esta llei, sense perjudici dels controls establits per disposicions especials.

2. El Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació comunicarà periòdicament a la Junta Interministerial Reguladora del Comerç Exterior de Material de Defensa i

de Doble Ús els trànsits de material de defensa per territori nacional que haja autoritzat.

SECCIÓ 2a. REGISTRE ESPECIAL D'OPERADORS DE COMERÇ EXTERIOR DE MATERIAL DE DEFENSA I DE DOBLE ÚS

Article 12. *Exigència d'inscripció.*

1. Serà requisit previ a l'atorgament de qualsevol autorització administrativa de les transferències a què es referix l'article 4 d'esta llei la inscripció en el Registre Especial d'Operadors de Comerç Exterior de Material de Defensa i de Doble Ús. Les inscripcions en l'anterior Registre Especial d'Exportadors continuaran sent vàlides i produiran els seus efectes amb relació a la classe d'operacions indicades en estes, que van motivar en el seu dia l'accés del seu titular al registre. La inscripció en el registre només podrà realitzar-se per part d'aquelles persones físiques o jurídiques que siguen residents a Espanya, i no s'admetrà, com a cas particular, la inscripció de societats domiciliades en paradisos fiscals. La regulació específica del registre es determinarà reglamentàriament.

2. S'exceptuen de l'exigència d'inscripció, a què es referix l'apartat anterior, els òrgans administratius corresponents de les Forces Armades, les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat, els cossos de policia dependents de les comunitats autònomes i els cossos de policia dependents de les corporacions locals. Les seues operacions estaran, no obstant això, subjectes al que disposa esta llei sobre l'exigència d'autorització i el preceptiu informe de la Junta Interministerial Reguladora del Comerç Exterior de Material de Defensa i de Doble Ús a què es referixen els articles 4 i 14 d'esta llei.

3. Esta exempció d'inscripció serà també aplicable a les persones físiques quan efectuen una transferència d'armes reglamentades no derivada d'una activitat econòmica o comercial.

SECCIÓ 3a. JUNTA INTERMINISTERIAL REGULADORA DEL COMERÇ EXTERIOR DE MATERIAL DE DEFENSA I DE DOBLE ÚS

Article 13. *Composició.*

1. La Junta Interministerial Reguladora del Comerç Exterior de Material de Defensa i de Doble Ús (JIMDDU) queda adscrita funcionalment al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç i estarà composta per representants dels ministeris d'Indústria, Turisme i Comerç, d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, de Defensa, d'Economia i Hisenda i de l'Interior, amb categoria mínima de director general.

2. La Junta ajustarà el seu funcionament al que disposen la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú i les seues normes reguladores de desplegament.

Article 14. *Funcions.*

1. Correspon a la Junta Interministerial Reguladora del Comerç Exterior de Material de Defensa i de Doble Ús informar, amb caràcter preceptiu i vinculant, sobre les autoritzacions administratives a què es referix l'article 4 i la inscripció en el Registre Especial d'Operadors de Comerç Exterior de Material de Defensa i de Doble Ús, així com de la rectificació, suspensió o revocació d'estes. També li correspon informar, amb caràcter preceptiu, sobre les modificacions que considere oportú realitzar en la normativa reguladora del comerç exterior de material de defensa, d'un altre material i de productes i tecnologies de doble ús.

2. A l'emetre els informes a què es referix l'anterior paràgraf, la Junta Interministerial Reguladora del Comerç Exterior de Material de Defensa i de Doble Ús haurà de tindre en compte els criteris establits en l'article 8 d'esta llei. Pel que fa als informes referits al Registre Especial d'Operadors de Comerç Exterior de Material de Defensa i de Doble Ús, s'haurà de comprovar si hi ha qualsevol document que testifique la participació en activitats il·lícites del sol·licitant o operador o si no està garantida la capacitat d'este per a un control efectiu de les transferències dels materials, productes o tecnologies inclosos en la sol·licitud d'inscripció.

3. Podran ser objecte d'exempció d'informe previ i de la presentació de documents de control aquelles autoritzacions administratives que no contravinguen el que preceptua l'article 8 de la present llei i que es determinen reglamentàriament. En tot cas, les dites exempcions no hauran de suposar una minva en el control exercit sobre estes autoritzacions, així com en l'exigència de les oportunes garanties. El Govern informarà, a través de l'informe descrit en l'article 16, apartat 1, del tipus d'operacions eximides i dels criteris utilitzats en l'aplicació de les dites exempcions.

CAPÍTOL III

Mesures de control i transparència

Article 15. *Mesures de control.*

1. Els titulars de les corresponents autoritzacions quedaran subjectes a la inspecció dels òrgans del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç i de l'Agència Estatal d'Administració Tributària que es determinen reglamentàriament, i s'hauran de conservar a disposició d'estos òrgans tots els documents relacionats amb les respectives operacions que no estiguen ja en poder de l'Administració General de l'Estat, fins que transcórrega un període de quatre anys a comptar de la data d'extinció del termini de validesa de l'autorització.

2. Per a operacions de productes i tecnologies de doble ús, els dits titulars quedaran, a més, subjectes a les mesures de control establides en el capítol VII del Reglament (CE) núm. 1334/2000, de 22 de juny de 2000, pel qual s'estableix un règim comunitari de control de les exportacions de productes i tecnologies de doble ús.

Article 16. *Informació i control parlamentari.*

1. El Govern enviarà semestralment al Congrés dels Diputats la informació pertinent sobre les exportacions de material de defensa i de doble ús, de l'últim període de referència, amb indicació, almenys, del valor de les exportacions per països de destinació i categories descriptives dels productes, les assistències tècniques, l'ús final del producte, la naturalesa pública o privada de l'usuari final, així com les denegacions efectuades.

2. El Govern, a través del secretari d'estat de Turisme i Comerç, compareixerà anualment davant de la Comissió de Defensa del Congrés dels Diputats per a informar sobre les estadístiques de l'últim període de referència.

3. La Comissió de Defensa emetrà un dictamen sobre la informació rebuda, amb recomanacions amb vista a l'any següent. El secretari d'estat de Turisme i Comerç informarà en la seua compareixença anual de les accions derivades del dit dictamen.

Article 17. *Altres mesures de transparència.*

El compliment dels compromisos internacionals contrets per Espanya a què es referix l'article 1 inclou els intercanvis d'informació, com a mesures de transparència, derivats dels compromisos contrets per Espanya en

l'àmbit de les Nacions Unides, l'Organització per a la Seguretat i la Cooperació a Europa i la Unió Europea, a més dels distints fòrums multilaterals, com ara el Grup de Subministradors Nuclears, el Grup Austràlia, l'Acord de Wassenaar, el Règim de Control de Tecnologies de Missils i el Comité Zangger.

Disposició transitòria única. *Vigència de la normativa actual.*

Mentres es dicten les normes reglamentàries previstes en la present llei, continuarà en vigor, en el que no s'opose a esta, el Reial Decret 1782/2004, de 30 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de Control del Comerç Exterior de Material de Defensa, d'un altre material i de productes i tecnologies de doble ús.

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les normes del mateix rang o d'un rang inferior en tot el que s'oposen al que estableix la present llei, i específicament la llei 3/1992, de 30 d'abril, per la qual s'establixen determinats supòsits de contraban en matèria d'exportació de material de defensa o material de doble ús.

Disposició final primera. *Desplegament normatiu.*

1. El Govern, mitjançant un reial decret, dictarà les normes reglamentàries que siguen necessàries per al desplegament de la present llei.

2. Els ministres d'Indústria, Turisme i Comerç, d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, de Defensa, d'Economia i Hisenda i de l'Interior, en l'àmbit de les seues competències respectives, dictaran les disposicions necessàries per a executar-la i desplegar-la.

Disposició final segona. *Recepció normativa.*

El Govern presentarà, en el termini d'un any, l'actualització de la llei Orgànica 12/1995, de 12 de desembre, de Repressió del Contraban, per a donar l'adequat compliment als compromisos internacionals a què es referix el preàmbul d'esta llei.

Disposició final tercera. *Actualitzacions.*

El Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, amb un informe previ de la Junta Interministerial Reguladora del Comerç Exterior de Material de Defensa i de Doble Ús, actualitzarà les llistes de materials, productes i tecnologies incloses en els annexos del reglament aprovat pel reial decret que desplegue esta llei i d'acord amb els canvis aprovats en els respectius règims internacionals (Nacions Unides, Unió Europea, Tractat de no-Proliferació Nuclear, Convenció d'Armes Químiques, Convenció d'Armes Biològiques i Toxíiques, Acord de Wassenaar, Règim de Control de Tecnologia de Missils, Grup de Subministradors Nuclears i Grup Austràlia).

Disposició final quarta. *Tractat Internacional sobre el Comerç d'Armes.*

El Govern mantindrà en la seua acció exterior, en l'àmbit de Nacions Unides, així com en el si de la Unió Europea, una posició activa a favor de l'elaboració d'un Tractat Internacional sobre el Comerç d'Armes eficaçment i jurídicament vinculant, pel qual s'establisquen normes mundials per a la transferència d'armes.

Disposició final quinta. Bombes clúster.

El Govern promourà i recolzarà les iniciatives nacionals i internacionals, tant en l'àmbit de Nacions Unides com en els organismes multilaterals competents que tinguin per objectiu la restricció i, si és el cas, la prohibició de les bombes clúster, especialment perilloses per a les poblacions civils.

Disposició final sexta. Modificació de la Llei 17/2001, de 17 de desembre, de Marques.

L'article 29.4 de la Llei 17/2001, de 17 de desembre, de Marques, tindrà la redacció següent:

«Els que siguin part en un procediment davant de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques en què actuen per si mateixos i no tinguin domicili ni seu a Espanya hauran de designar, a l'efecte de notificacions, una adreça postal a Espanya o, en compte d'esta, podran indicar que les notificacions els siguin dirigides per correu electrònic o per qualsevol altre mitjà tècnic de comunicació que dispose l'oficina. Tot això, sense perjudici del que preveu l'apartat 2 de l'article 155 de la Llei 11/1986, de 20 de març, de Patents».

Disposició final setima. Entrada en vigor.

La present llei entrarà en vigor un mes després de ser publicada en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tot els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 28 de desembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

22438 LLEI 54/2007, de 28 de desembre, d'Adopció Internacional. («BOE» 312, de 29-12-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS**I**

Les circumstàncies econòmiques i demogràfiques de determinats països en què molts xiquets no han pogut trobar un ambient propici per al seu desenrotllament, unit al descens de la natalitat a Espanya, han originat que en els últims anys el nombre de menors estrangers adoptats per espanyols o residents a Espanya s'haja incrementat notablement. En la dita situació sorgixen noves necessitats i demandes socials de què s'han fet eco nombroses institucions tant públiques com privades, que han traslladat al Govern la necessitat d'adequar l'ordenament jurídic a la realitat social actual.

L'augment d'adopcions constituïdes en l'estranger suposa, al seu torn, un desafiament jurídic de grans proporcions per al legislador, que ha de facilitar els instruments normatius necessaris perquè l'adopció tinga lloc amb les màximes garanties i respecte als interessos dels menors que hagen de ser adoptats, i a fi de possibilitar el

desenrotllament harmònic de la personalitat del xiquet en el context d'un medi familiar propici. Tot això, en el marc de la seguretat jurídica més escrupolosa que redunda sempre en benefici de tots els participants en l'adopció internacional, especialment i en primer lloc, en benefici del menor adoptat. El transcurs dels anys ha proporcionat una perspectiva suficient per a apreciar l'oportunitat d'una llei que posara fi a la dispersió normativa característica de la legislació anterior i reunira una regulació completa de les qüestions de dret internacional privat necessàriament presents en tot procés d'adopció internacional.

II

La present llei conjuga els principis i valors de la nostra Constitució amb les disposicions dels instruments internacionals en matèria d'adopció que són part del nostre ordenament jurídic. En especial, és necessari posar de manifest la transcendència que tenen en esta nova ordenació els principis continguts en el Conveni de les Nacions Unides sobre els Drets del Xiquet, de 20 de novembre de 1989, en la Declaració de les Nacions Unides sobre els Principis Socials i Jurídics Aplicables a la Protecció i al Benestar dels Xiquets, considerats sobretot des de la perspectiva de les pràctiques en matèria d'adopció i de col·locació familiar en els plans nacional i internacional (Resolució de l'Assemblea General 41/1985, de 3 de desembre de 1986), en el Conveni relatiu a la Protecció del Xiquet i a la Cooperació en Matèria d'Adopció Internacional, subscrit a l'Haia el 29 de maig de 1993 i ratificat per Espanya per mitjà d'Instrument de 30 de juny de 1995.

Un referent de gran importància a Espanya ha sigut el treball dut a terme en la Comissió del Senat sobre Adopció Internacional, les conclusions de la qual, elaborades amb les aportacions d'autoritats i experts en la matèria, han marcat una línia i un camí que s'ha de seguir en l'enfocament d'este fenomen social.

En aplicació de la Constitució i dels instruments legals internacionals en vigor per a Espanya, esta nova norma concep l'adopció internacional com una mesura de protecció dels menors que no poden trobar una família als seus països d'origen i estableix les garanties necessàries i adequades per a assegurar que les adopcions internacionals es realitzen, abans que res, en interès superior del xiquet i amb respecte als seus drets. Així mateix, es pretén evitar i previndre la sostracció, la venda o el tràfic de xiquets, assegurant al mateix temps la no-discriminació del menor per raó de naixement, nacionalitat, raça, sexe, deficiència o malaltia, religió, llengua, cultura, opinió o qualsevol altra circumstància personal, familiar o social.

Cal afegir que la present llei ha de ser sempre interpretada d'acord amb el principi de l'interès superior dels menors, que prevaldrà sobre qualsevol altre interès legítim que poguera concórrer en els processos d'adopció internacional.

III

La llei té com a objecte una regulació normativa sistemàtica, coherent i actualitzada que permet donar resposta al fenomen de l'adopció internacional a Espanya.

L'articulat es dividix en tres títols. Sota la rúbrica «Disposicions generals», el títol I estableix l'àmbit d'aplicació i la intervenció de les entitats públiques competents en matèria de protecció de menors, amb especial deteniment en l'especificació de les funcions que desenrotllen les entitats col·laboradores en l'adopció internacional.

Així, en el capítol I s'estableix l'àmbit d'aplicació de la norma i l'objectiu pretés per esta llei d'establiment de garanties de les adopcions, prenent sempre com a guia l'interès superior dels menors, i s'assenyalen quins són els principis que informen l'adopció internacional d'acord amb la Convenció dels Drets del Xiquet de 20 de novembre